

רע"פ 476/21 - פלוני נגד פלוני, מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 476/21

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבים:

1. פלוני
2. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט
המחוזי בחיפה ב-ע"ו 6486-12-20 מיום 16.12.2020
שניתן על ידי השופטת ב' בר-זיו

בשם המבקש:

עו"ד שרית גולן-שטיינברג

בשם המשיב 1:

עו"ד לוליק אסל

בשם המשיבה 2:

עו"ד יובל קדר

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ב' בר-זיו) בע"ו

עמוד 1

6486-12-20 מיום 16.12.2020, בגדרו התקבל ערעור המשיב 1 על החלטת הוועדה הפסיכיאטרית המיוחדת בבית החולים "שער מנשה" (להלן: הוועדה המיוחדת) מיום 24.11.2020, לאשר למבקש לצאת לחופשות מבית החולים בו הוא שוהה באשפוז כפוי, בתנאים מגבילים.

2. עניינו של המבקש הובא לפניי בעבר ברע"פ 3001/20 פלוני נ' פלוני (26.5.2020; להלן: ענין פלוני), שם עמדתי על התשתית העובדתית והנורמטיבית הצריכה לענין, ומשכך אסתפק בתיאור תמציתי של הרקע לבקשה זו.

3. ביום 3.3.2010 הורה בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (בתפ"ח 16779-10-09) על אשפוז המבקש בבית חולים פסיכיאטרי לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן: החוק). זאת, על רקע המתת אמו ב-66 דקירות סכין, וניסיונותיו להביא למותו של אחיו - הוא המשיב 1 בהליך דנן.

כפי שפירטתי בענין פלוני, כעבור תקופה של כ-10 שנים ממועד אשפוזו הכפוי, אישרה הוועדה המיוחדת את שחרורו של המבקש לחופשות מוגבלות בזמן ובתנאים נוספים, וזאת לאחר שהתרשמה, כמצוות סעיף 28ג(ג) לחוק, כי מסוכנותו נשללה "ברמת וודאות גבוהה". יצוין, כי ערעור על החלטה זו נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, ובקשת רשות לערער שהוגשה על פסק הדין - נדחתה בהחלטתי הנ"ל.

4. בהחלטת הוועדה המיוחדת מיום 24.11.2020 נקבע כי אף שהמבקש לא היה יכול לנצל את החופשות שאושרו לו בשל מגפת הקורונה, הרי שמצבו הנפשי "ממשיך להיות יציב לאורך זמן והמטופל [המבקש - י' א'] עומד בתנאים המפורטים בסעיף 28ג(ג) באופן המאפשר לו יציאה לחופשות".

משכך, הורתה הוועדה המיוחדת על שחרורו של המבקש לחופשות באותם תנאים שנקבעו בהחלטתה הקודמת, ונקבע כי יתקיים דיון נוסף בעניינו ביום 16.2.2021.

5. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המשיב 1 על החלטת הוועדה המיוחדת, תוך שקבע בעיקרו של דבר, כי "חל שינוי במצבו הנפשי של המשיב [המבקש דנן - י' א'], המצדיק בחינה מחודשת של יציאתו לחופשות".

בהקשר זה צוין כי מאז התקבלה החלטתה הקודמת של הוועדה המיוחדת, המבקש הפסיק את העבודה שבה עבד בבית החולים; כי בסיכום בדיקתו בבית החולים מיום 16.10.2020 דווח כי "ניכרים סימנים שליליים של מחלתו, אובדן עניין ומוטיבציה לשיקום ותחושה של ניצול ומיצוי תכניות השיקום" וכי הוא עלה במשקלו ואינו מרוצה מהתזונה בבית החולים; וכי ביום 9.10.2020 נכתב בסיומה של סקירת היסטוריית האלימות של המבקש כי "יש לנקוט אמצעי זהירות בינוניים" בעניינו.

עוד צוין, כי המחלקה שבה מאושפז המבקש בבית החולים המליצה על מתן חופשה חודשית אחת למבקש, בעוד הוועדה המיוחדת החליטה על אישור ארבע חופשות חודשיות בהיקף נרחב מזה שהומלץ.

בנסיבות אלו, נקבע כי מתחייבת בחינה מחודשת בדבר מצבו הנפשי של המבקש בטרם יתאפשר לו לצאת

לחופשות, וכי על הוועדה המיוחדת לבחון את הדברים בהתאם לשיקול דעתה במועד שתבחר לשם כך.

6. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה נטען כי לא נפל "פגם מהותי" בהחלטת הוועדה המיוחדת אשר היה בו כדי להצדיק את התערבותו של בית המשפט המחוזי, וכי יש לצמצם את היקף ההתערבות בהחלטות הוועדה המיוחדת כאשר המערער הוא נפגע העבירה.

7. הן המשיב 1 הן המשיבה 2 טוענים בתגובותיהם כי הוועדה המיוחדת צפויה להתכנס כדי לדון בעניינו של המבקש באופן מחודש ביום 16.2.2021. משכך, כמו גם לנוכח העובדה כי קיים קושי לשחררו לחופשות בשל מגפת הקורונה, נטען כי אין מקום לדון בבקשתו כעת.

כן נטען, כי הבקשה ממוקדת בעניינו הפרטני של המבקש, ובשאלה האם נסיבותיו האישיות מצדיקות בחינה מחודשת על ידי הוועדה המיוחדת, ומשכך הבקשה אינה מסוג המקרים המצדיקים מתן רשות ערעור.

לגופם של דברים, המשיבים סומכים את ידיהם על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, וסבורים כי לא נפל בו פגם המצדיק התערבות.

8. דין הבקשה להידחות.

כידוע, רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן במשורה, במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית עקרונית, או במקרים שמתעורר חשש ממשי לעיוות דין או אי צדק שנגרמו למבקש (ענין פלוני, בפסקה 8 להחלטתי).

הבקשה דנן אינה נמנית עם מקרים אלו. חרף האצטלה העקרונית שמנסה המבקש לשוות לבקשתו, הרי שמעיון בפסק דינו של בית המשפט המחוזי עולה כי התערבותו בשיקול דעתה של הוועדה המיוחדת היתה ממוקדת אך בקביעות שלאנקבעו על ידה. לשון אחר, הביקורת השיפוטית על החלטת הוועדה המיוחדת התמקדה בהיעדרהתייחסות מצידה לנסיבות חדשות, העלולות להיות רלוונטיות להכרעה באשר למסוכנות הנשקפת מהמבקש.

בנסיבות אלו, איני סבור כי הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית כלשהי. זאת בפרט, שעה שהדין המחודש בפני הוועדה המיוחדת קבוע ממילא בעוד ימים ספורים. ממילא גם לא מצאתי כי עולה חשש מפני עיוות דין או אי צדק שנגרמו למבקש.

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשפ"א (9.2.2021).

ש ו פ ט
